

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

30 липня 2024 року

Слідчий в ОВС 4 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України старший лейтенант юстиції Марченко Антон Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені 02.04.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022170430000212, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Скітського Олега Ігоровича, 24.07.1980 року народження, місце народження невідоме, місце проживання: Російська Федерація Саратовська область м. Енгельс-1 (льотне містечко) буд. 82 кв. 37, громадянина Російської Федерації, військовослужбовця Збройних сил Російської Федерації командира 121-го важкого бомбардувального авіаційного полку дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил Збройних сил Російської Федерації, полковника, місце служби: 121-й важкий бомбардувальний авіаційний полк 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил Збройних сил Російської Федерації (військова частина 85927, аеродром Енгельс у місті Енгельс Саратовської області РФ),

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб;

- **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Скітський О.І.:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 Президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – Додаткового протоколу I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Статтею 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 (далі – Положення), забороняється будь-яким способом атакувати чи бомбардувати незахищені міста, селища, житлові будинки чи споруди.

Відповідно до статті 51 (1) Додаткового протоколу I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно положень статті 51 (2) Додаткового протоколу I та статті 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи погрози насильством, які мають головною метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Згідно статті 52 (1) Додаткового протоколу I, цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті 2.

Відповідно до пункту 2 указаної статті Додаткового протоколу I, напади повинні суворо обмежуватися об'єктами. Що стосується об'єктів, то воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу.

Нормами 9 та 10 Звичаєвих норм міжнародного гуманітарного права визначено, що цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не належать до військових цілей. Цивільні об'єкти перебувають під захистом від нападів.

Згідно положень статті 54 (2) Додаткового протоколу I, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання існування, незалежно від мотивів, ніби з метою викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до виїзду або з якої-небудь іншої причини.

Стаття 57 (1) Додаткового протоколу I зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти.

Згідно пункту 2 указаної статті, щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи:

а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення:

а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункті 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;

а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;

а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати;

б) напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати;

с) робиться ефективно завчасне попередження про напади, які можуть торкнутися цивільного населення, за винятком тих випадків, коли обставини цього не дозволяють.

Статтю 23 (g) IV Гаазької Конвенції від 18.10.1907 про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі (далі – IV Гаазької Конвенції), крім заборон, передбачених спеціальними конвенціями, особливо забороняється знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків, коли таке знищення або захоплення настійно вимагається військовою необхідністю.

3. Сукупність об'єднаних магістральними електричними мережами атомні-, теплові-, гідро- електростанції, електричні і теплові мережі, а також електростанції, які працюють на альтернативних (відновлювальних) джерелах електроенергії (ВДЕ) (сонячні, вітрові, біо та інші) складають Об'єднану енергетичну систему України (далі – ОАЕ України). Різні види електричних підстанції в ОЕС України забезпечують прийом, перетворення і розподіл електроенергії.

Указані енергетичні об'єкти ОЕС України за своїм призначенням не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення, оскільки вони не використовуються у військових цілях, не вносять ефективний вклад у воєнні дії та не виробляють електроенергію для регулярної істотної і безпосередньої підтримки воєнних операцій, промислових об'єктів, а також об'єктів оборонно-промислового комплексу України.

Вищеперелічені енергооб'єкти, що об'єднані спільним режимом виробництва, передавання та розподілу електричної й теплової енергії за їх централізованого керування, здійснюють енергозабезпечення цивільного населення усієї території України, що є необхідним для їх виживання.

4. Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії РФ, у період з 24.02.2022 і упродовж 2022 та 2023 років Силами оборони України проводилися успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації ЗС РФ території

Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що першопочатковий план у стислі терміни захопити і окупувати територію України не реалізовано, а Сили оборони України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили РФ з окупованих територій України, політичне і військове командування РФ, у тому числі командувач дальньої авіації Повітряно-космічних сил ЗС РФ (далі – дальньої авіації) генерал-лейтенант Кобилаш С.І., його заступник генерал-майор Пчела О.В., командир 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил ЗС РФ (далі – 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії) полковник Варпаховича М.М. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та інші невстановлені на цей час досудовим слідством особи, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб між собою, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, у невстановлений досудовим слідством час розробило план спрямований на тероризування цивільного населення України шляхом забезпечення здійснення збройними силами РФ систематичних масштабних обстрілів крилатими ракетами дальньої авіації і Чорноморського флоту РФ, а також ударними безпілотними літальними апаратами (далі – БПЛА), зокрема «Shahed 129» (Шахід 129), міст та інших населених пунктів всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загибель людей, а також завдання ударів по об'єктам цивільної інфраструктури, а саме об'єктам енергетики України, що призводить до припинення роботи промислових підприємств та інших цивільних установ і організацій, необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету вимусити керівництво України піти на вигідні для РФ територіальні та політичні поступки.

5. З вересня 2021 року і станом на 30.07.2024 військовослужбовець ЗС РФ полковник Скитський Олег Ігорович проходить військову службу на посаді командира 121-го важкого бомбардувального авіаційного полку 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії дальньої авіації Військово-повітряних сил Повітряно-космічних сил ЗС РФ (військова частина 85927), який дислокується на аеродромі «Енгельс» у місті Енгельс Саратовської області РФ (далі – 121-й авіаційний полк).

Очолований полковником ЗС РФ Скитським О.І. 121-й авіаційний полк є засобом Верховного Головнокомандувача ЗС РФ – Президента РФ, на який покладено вирішення стратегічних (оперативно-стратегічних) і оперативних задач на театрах воєнних дій (стратегічних напрямках).

У зв'язку із займаною полковником ЗС РФ Скитським О.І. посадою, останньому підконтрольні авіаційні ескадрильї та підрозділи безпосереднього підпорядкування 121-го авіаційного полку. На нього покладається виконання поставлених бойових завдань відповідно до рішень та планів вищестоячого

військового командування РФ, у тому числі командування дальньої авіації та командування дивізії.

Для реалізації вищевказаного злочинного умислу військове командування РФ, у тому числі командувач дальньої авіації генерал-лейтенант Кобилаш С.І., його заступник генерал-майор Пчела О.В., командир 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії полковник Варпаховича М.М. та інші невістановлені на цей час досудовим слідством особи, у невіставлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 10.10.2022 залучили полковника ЗС РФ Скитського О.І., якому співучасники визначили роль в реалізації спільного плану на припинення функціонування критичної цивільної інфраструктури, яка розміщується у населених пунктах по всій території України, а саме об'єктам об'єднаної енергетичної системи України (електропідстанціям, гідроелектростанціям та іншим), тероризування цивільного населення України у вищевказаний спосіб, а останній погодився її виконати.

Зокрема, співучасниками злочину на Скитського О.І. покладалося забезпечувати підпорядкованими йому силами та засобами 121-го важкого бомбардувального авіаційного полку нанесення систематичних і масштабних ракетних ударів по населених пунктах на всій території України, особливо по такій цивільній критичній інфраструктурі, як об'єкти енергетики ОЕС України (електропідстанції, гідроелектростанції та інші), які мають надзвичайно важливе значення для виживання цивільного населення.

При цьому, вищевказане політичне, військове командування РФ і Скитський О.І. знали та розуміли, що цивільна інфраструктура, у тому числі об'єкти енергетики є необхідними для виживання цивільного населення, перебувають під охороною норм міжнародного гуманітарного права та забороняють піддавати їх нападам і знищенню.

У подальшому в період 10.10.2022 по 26.01.2023 полковник ЗС РФ Скитський О.І., перебуваючи у місті Енгельс Саратовської області та в інших невістановлених досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, виконуючи спільний злочинний план, діючи умисно, за попередньою змовою групою з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії полковником Варпаховичем М.М. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невістановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування мирного населення України, бажаючи настання таких наслідків, в порушення статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2) Додаткового протоколу I, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, забезпечив нанесення підпорядкованими йому підрозділами 121-го авіаційного полку, з використанням ракетноносців-бомбардувальників Ту-95/160 систематичних масштабних ракетних ударів крилатими ракетами типу Х-101 по критичній цивільній інфраструктурі, яка розміщується у населених пунктах по всій території України, а саме об'єктам об'єднаної енергетичної системи України

(електропідстанціям, гідроелектростанціям та іншим), що призвело до загибелі і поранення цивільного населення, а також знищення об'єктів енергетики України.

Зокрема, для виконання відведеної ролі в реалізації вищевказаного спільного плану, Скитський О.І., у вищевказаний період одержував від командувача дальньої авіації генерал-лейтенанта Кобилаша С.І., його заступника генерал-майора Пчели О.В., командира 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії полковника Варпаховича М.М. та інших невідомих на цей час досудовим слідством осіб із числа військового командування РФ, оперативні директиви, бойові розпорядження щодо нанесення підпорядкованими йому підрозділами 121-го авіаційного полку, з використанням ракетноносців-бомбардувальників Ту-95/160, ракетних ударів крилатими ракетами типу Х-101 по визначених у цих бойових документах конкретним об'єктам цивільної критичної інфраструктури на території України, з визначеними координатними місць їх розташування.

Виконуючи указані оперативні директиви і бойові розпорядження Скитський О.І. шляхом віддання наказів і розпоряджень військовослужбовцям підпорядкованого йому 121-го авіаційного полку (особи яких на цей час досудовим розслідуванням не встановлені), забезпечував: розроблення і затвердження замислів і рішень на ведення бойових дій, а також графіки підготовки і здійснення нанесення масованих ракетних ударів; визначав потреби в ракетах по задачам бойових дій; погоджував зазначені бойові документи з вищестоящим військовим командуванням ЗС РФ, у тому числі командуванням 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії та командуванням дальньої авіації; здійснював координацію діями підпорядкованих йому підрозділів безпосередньо під час нанесення ракетних ударів по визначених об'єктах цивільної і критичної інфраструктури на території України, а також доповідав про результати нанесених указаних ракетних ударів вищестоящому військовому командуванню дальньої авіації ЗС РФ. При цьому, про вчинені воєнні злочини Скитський О.І. правоохоронним органам РФ не повідомляв.

Так, Скитський О.І. в період 10.10.2022 по 26.01.2023, перебуваючи у місті Енгельс Саратовської області та в інших невідомих досудовим слідством місцях на території Російської Федерації, виконуючи відведену йому роль у спільному злочинному плані спрямованому на тероризування цивільного населення України і знищення об'єктів енергетичної системи України, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії полковником Варпаховичем М.М. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими невідомих на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення значної кількості цивільного населення, а також знищення і руйнування об'єктів ОЕС України, що призведе до енергетичної кризи, яка створить непридатні для існування цивільного населення умови, бажаючи настання таких наслідків, в порушення

статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2) Додаткового протоколу I, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, знаючи та розуміючи що електропідстанції, гідроелектростанції, тощо ОЕС України є цивільними об'єктами критичної інфраструктури і не відносяться до об'єктів військового характеру, а також об'єктів подвійного призначення, знищення яких не викликані військовою необхідністю та не надають воєнної переваги, шляхом віддання бойових розпоряджень (наказів) військослужбовцям підпорядкованого йому 121-го авіаційного полку, координацією їх дій і контролю виконання, забезпечив нанесення з використанням ракетноносців-бомбардувальників Ту-95/160, ракетних ударів крилатими ракетами типу Х-101 об'єктам цивільної критичної інфраструктури ОЕС України по всій території України, а саме:

10.10.2022 о 09 год. 00 хв. ракетноносцем – бомбардувальником Ту-95/Ту-160 з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (РФ) нанесено ракетний удар однією крилатою ракетою Х-101 по цивільному інфраструктурному об'єкту ПрАТ «Національна енергетична компанія «Укренерго» - електропідстанції ПС-330 кВт «Житомирська», яка знаходиться у місті Житомир;

15.11.2022 о 15 год. 53 хв. ракетноносцем – бомбардувальником Ту-95МС з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (РФ) нанесено ракетні удари двома крилатими ракетами Х-101 по цивільному інфраструктурному об'єкту ПрАТ «Національна енергетична компанія «Укренерго» - електропідстанції ПС-330 кВт «Житомирська», яка знаходиться у місті Житомир.

15.11.2022 о 16 год. 00 хв. ракетноносцем – бомбардувальником Ту-95МС з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (РФ) нанесено ракетний удар крилатою ракетою Х-101 по території підстанції ПС 300 кВ «Ковель» регіонального центру обслуговування мережі м. Ковель, чим спричинили знеструмлення населених пунктів;

22.10.2022 о 09 год. 00 хв. ракетноносцем – бомбардувальником Ту-95МС з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору Волгоградської області (РФ) нанесено ракетний удар крилатою ракетою Х-101 по території підстанції ПС 330 кВ «Ковель» регіонального центру обслуговування мережі у м. Ковель;

22.10.2022 о 09 год. 00 хв. ракетноносцями – бомбардувальниками Ту-95МС з невстановленими на цей час досудовим розслідуванням бортовими номерами, з повітряного простору Волгоградської області (РФ) нанесено ракетні удари трьома ракетами Х-101 по території підстанції ПС 330 Кв «Луцьк північна» регіонального центру обслуговування мережі у м. Луцьк;

22.10.2022 о 10 год. 25 хв. ракетноносцем – бомбардувальником Ту-95МС з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору Ростовської області (РФ) нанесено ракетний удар крилатою ракетою Х-101 по електропідстанції напругою 330 кВ «Українка» Київського регіонального центру обслуговування мережі ПрАТ «НЕК

«Укренерго» за адресою: Кіровоградська обл., Кропивницький р-н, селище Шостаківка;

22.10.2022 о 9 год. 05 хв. ракетноносцями – бомбардувальниками Ту-95МС/Ту-160 з невстановленими на цей час досудовим розслідуванням бортовими номерами, з повітряного простору Волгоградської області (РФ) нанесено ракетні удари двома крилатими ракетами Х-101 по електропідстанції 330 кВ «Рівне» НЕК «Укренерго»;

31.10.2022 о 08 год. 15 хв. ракетноносцями – бомбардувальниками Ту-95/Ту-160 з невстановленими на цей час досудовим розслідуванням бортовими номерами, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (рф) нанесено ракетні удари двома крилатими ракетами Х-101 по території відкритого розподільчого пристрою 330кВ філії Кременчуцька ГЕС ПрАТ «Укргідроенерго» м. Світловодськ;

26.01.2023 о 09 год. 25 хв. ракетноносцем – бомбардувальником Ту-95МС з невстановленим на цей час досудовим розслідуванням бортовим номером, з повітряного простору акваторії Каспійського моря (РФ) нанесено ракетний удар крилатою ракетою Х-101 по об'єкту цивільної інфраструктури підстанції 750 кВ «Вінницька» Вінницького регіонального центру обслуговування мережі Північного територіального управління обслуговування мережі ПАТ «НАК «Укренерго», розташованому в с. Гуменне, Вінницького району, Вінницької області.

Зазначені умисні протиправні дії Скитського О.І., який діяв за попередньою змовою групою осіб спільно з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії полковником Варпаховичем М.М. та іншими невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ призвели до знищення і руйнування вищевказаних об'єктів цивільної критичної інфраструктури ОЕС України, що викликало кризу в енергозабезпеченні цивільного населення України, яке надзвичайно важливе для його виживання.

Таким чином, Скитський О.І. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, Скитський О.І., 10.10.2022 перебуваючи в невстановленому досудовим слідством місці на території Російської Федерації, виконуючи спільний злочинний план спрямований на тероризування цивільного населення України, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з командувачем дальньої авіації генерал-лейтенантом Кобилашем С.І., його заступником генерал-майором Пчелою О.В., командиром 22-ї важкої бомбардувальної авіаційної дивізії полковником Варпаховичем М.М. (досудові розслідування стосовно яких здійснюються в інших кримінальних провадженнях) та іншими

невстановленими на цей час досудовим слідством особами із числа військового командування РФ, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення значної кількості осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вимог статей 48, 51 (1), 51 (2), 52 (1), 52 (2), 54 (2), 57 (1), 57 (2) Додаткового протоколу I, статті 25 Положення, статті 23 (g) IV Гаазької Конвенції, виконуючи оперативну директиву, бойове розпорядження (наказ) вказаного військового командування ЗС РФ, шляхом відання бойового розпорядження (наказу) військослужбовцям підпорядкованого йому 121-го авіаційного полку, координацією їх дій і контролю виконання, забезпечив нанесення **10.10.2022** о 08 годині 15 хвилин ракетноносцем-бомбардувальником Ту-160, з невстановленим на цей час досудовим слідством бортовим номером, з повітряного простору у районі акваторії Каспійського моря, ракетного удару двома крилатими ракетами Х-101 у районі перехрестя вулиці Володимирська та бульвару Шевченка у місті Києві, у результаті якого загинуло 4 та отримали поранення 24 цивільні особи, а також зазнали руйнувань прилеглі об'єкти цивільної інфраструктури (автодорога, цивільні адміністративні будинки, парк) та цивільний автомобільний транспорт.

Таким чином, Скітський О.І. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

**Слідчий в ОВС 4 відділу
З управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції**

Антон МАРЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор другого відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора
«__» липня 2024 року**

Сергій ШУЛЬГІН

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Слідчий в ОВС 4 відділу
З управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції

Антон МАРЧЕНКО